

Jak to chodí na radnici Obřany - Maloměřice:

brněnský deník 30.8.22

Neničte nám přírodu, vyzývají aktivisté v Obřanech. Status území ale budí dohady

Ničíte chráněné území. To vzkazují aktivisté z brněnských částí Obřany a Maloměřice místní radnici. **Aktivisté radnici vyčítají jak údajné ničení chráněného území, tak způsob, jakým tam některé projekty schvalují a provádějí. Stěžují si, že radnice s nimi nekomunikuje.** Přidávají se i běžní občané. „**Radnice v brněnských Obřanech nechává dělat projekty, které v tichosti odhlasovala,** a které zasahují do chráněných území v bezprostřední blízkosti evropsky významné národní kulturní památky Hradisko Obřany a pohřebiště Široká. V minulém týdnu zde například vznikla další cesta zpevněná asfaltovým recyklátem,“ uvedla aktivistka Lucie Konvičková.

Jak dodala, tento zásah v červnu jednohlasně schválili všichni členové rady. Nyní však někteří její členové tvrdí, že na zasedání rady vůbec nebyli. „Není tedy jasné, kdo a v čím zájmu tento projekt schválil,“ dodala.

Spor se vede o to, na čí popud zakázka na cestu vznikla. Zda ji rada řádně odhlasovala a zda byla řádně vysoutěžena.

Podle místního zastupitele Petra Vaňka (TOP 09) asfaltku nechala radnice udělat na základě požadavku jistého místního občana. Ten v dané lokalitě vlastní pozemek a v minulosti si stěžoval na jeho špatnou dostupnost. „Rada schvalovala záměr celou akci zorganizovat. Mezi firmami, které podaly nabídky, byla vysoutěžena zakázka a následně se to uskutečnilo,“ uvedl Vaněk.

Záměr podle něj radní schválili s cílem utišit občana, který byl nespokojen s prací radnice. Konkrétně s podobou tamního Mlýnského nábřeží, kde se dlouhodobě staví a panuje všudypřítomný nepořádek. Místní však pochybovali, že zakázka na stavbu cesty vůbec byla součástí soutěže. „Nenašel jsem nic, že by se to v této podobě soutěžilo,“ namítal jeden z místních občanů Milan Berka. Podle místních radnice podle na dotazy nereaguje a dostatečně své občany neinformuje.

Redakce oslovila i starostku městské části Kláru Liptákovou (KDU-ČSL). Ta se do uzávěrky vydání nevyjádřila.

Předmětem sporu byla i vhodnost použitého materiálu. Stavbaři použili asfaltový recyklát. „Tím se běžně zpevňují polní cesty. Recyklát ve většině případů stačí na to, aby se na delší období zamezilo rozbahnění cesty v případě, že prší. Není to úplně asfalt. Když sem vyliji hrnek vody, prosákne to,“ vysvětlil Vaněk. **Přiznal ale, že se jednalo o nejlevnější řešení.** Podle místního občana Víta Rybáka, který je shodou okolností chemický inženýr a se svým otcem provádí diagnostiku statiky mostů, to ale nebylo šťastné řešení. Tento materiál totiž podle něj obsahuje různé toxické látky, které prosakují do okolního prostředí. Srovnatelné, ale ekologičtější zpevnění by podle Rybáka zajistil přírodní štěrk. „Z hlediska ekologického je to myslím prasečina, protože na složení recyklátů se dělají testy, jaké to má dehty a co v nich všechno je za látky. Nemyslím si tedy, že toto je vhodná záležitost pro zpevnění cesty, protože ty látky se po dešti budou vymývat, a tím pádem bude docházet k zamořování minimálně bližšího okolí. Pokud to chtěli zpevňovat, tak to měli vysypat úplně jiným materiálem, jako je přírodní štěrk, který vše zhutní stejně jako recyklát, ale neobsahuje dané látky“ konstatoval.

Spor se vede rovněž o samotný statut území a chráněnost dané lokality. Podle odpůrců se jedná o chráněné území, kde podobný zásah nemá co dělat. Podle Vaňka to však není zcela pravda. „Když jsem se díval na chráněné lokality, tohle místo v mapách přímo jako chráněnou lokalitu nenajdete. Dokonce i stanovisko odboru životního prostředí a ochrany přírody zní, že tato lokalita není v území, které by z jejich pohledu požívalo jakékoli ochrany,” podotkl Vaněk.

Zároveň přiznal, že v katastru nemovitostí cesta status chráněného území, byť menšího má. Katastr však podle něj eviduje ochranu jiným způsobem. „Bylo by potřeba zajít na katastr, vyžádat si dokumentaci, nahlédnout do ní a zjistit, na základě čeho tam byl ten zápis proveden. Není to tak, že jakmile se objeví v katastru zápis chráněné území, že toto území požívá statutu třeba národního parku nebo přírodní rezervace. Tak to není. Národní parky, přírodní rezervace mají svoje speciální režimy, ale tohle podle orgánů, které se k tomu vyjádřily, pod takovou ochranu nespadá,” dodal.

Naopak fakt, že parcela, na které cesta vznikla, požívá status menšího chráněného území, potvrdil i Vladimír Konvalina z Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj.

V katastru je podle Vaňka chráněná tato cesta a poté zhruba pět pozemků, které vedou od cesty směrem dolů. „To pravděpodobně odpovídá historicky těm lokalitám, které tady byly dříve,” dodává. Obřanské hradisko je totiž podle katalogu Národního památkového ústavu významnou archeologickou lokalitou, která je společně s přilehlým pohřebištěm důležitým pramenem pro zkoumání pravěkého osídlení v této oblasti.

S Vaňkem souhlasí i Tereza Žižková z neziskové organizace Rezekvítek zabývající se ekologickou výchovou a ochranou přírody. Podle ní cesta z hlediska životního prostředí do žádného z chráněných území nespadá. „V katastrální mapě je k této parcele, že je vedena jako menší chráněné území, není však součástí chráněné krajinné oblasti Moravský kras, maloplošného chráněného území Obřanská stráň, ani se nenachází v jeho chráněném pásmu. Myslíme si, že to, co je napsané v tom katastrálním dokumentu, je tedy z hlediska historického nebo archeologického,” sdělila Žižková.

To potvrzuje i zastupitel. „Když jsem se díval, která území jsou zde v nejbližším okolí chráněna, tak je to pouze Obřanská stráň, kde je přírodní rezervace, rostou tam koniklece a podobně. To je jediné území, který zde široko daleko chráněné,” doplnil.

Zásah v podobě vyasfaltované cesty přitom není jediným, který je obřanským aktivistům a některým občanům trnem v oku. Vadí jim i zpevnění polní cesty k zahradám, která údajně vede přímo středem národní kulturní památky pohřebiště Široká, k níž došlo na jaře tohoto roku, ale i objízdná trasa vybudovaná z důvodu rekonstrukce kanalizace na ulicích Hradiska a Mlýnské nábřeží před lety na orné půdě na pozemcích, které jsou součástí Územního systému ekologické stability, skrze soukromé pozemky bez souhlasu majitelů. „Už před dvěma lety nám začali stavět objízdnou trasu, dělá se tady tady rekonstrukce. Nejde o to, že by nám vadila jen tato stavba, ale obecně fakt, že jich tiše přibývá a postupně se tady ta oblast, která má nějaký význam z hlediska přírodní a historické ochrany, civilizuje,” poznamenal aktivista Konvička.